

Vlaanderen
is diervriendelijk

Huisdierwijzer prairiehond

▴ *Cynomys ludovicianus*

DEPARTEMENT
OMGEVING

vlaanderen.be/huisdierinfo

////////////////////////////////////

HUISDIERWIJZER: ZWARTSTAART PRAIRIEHOND

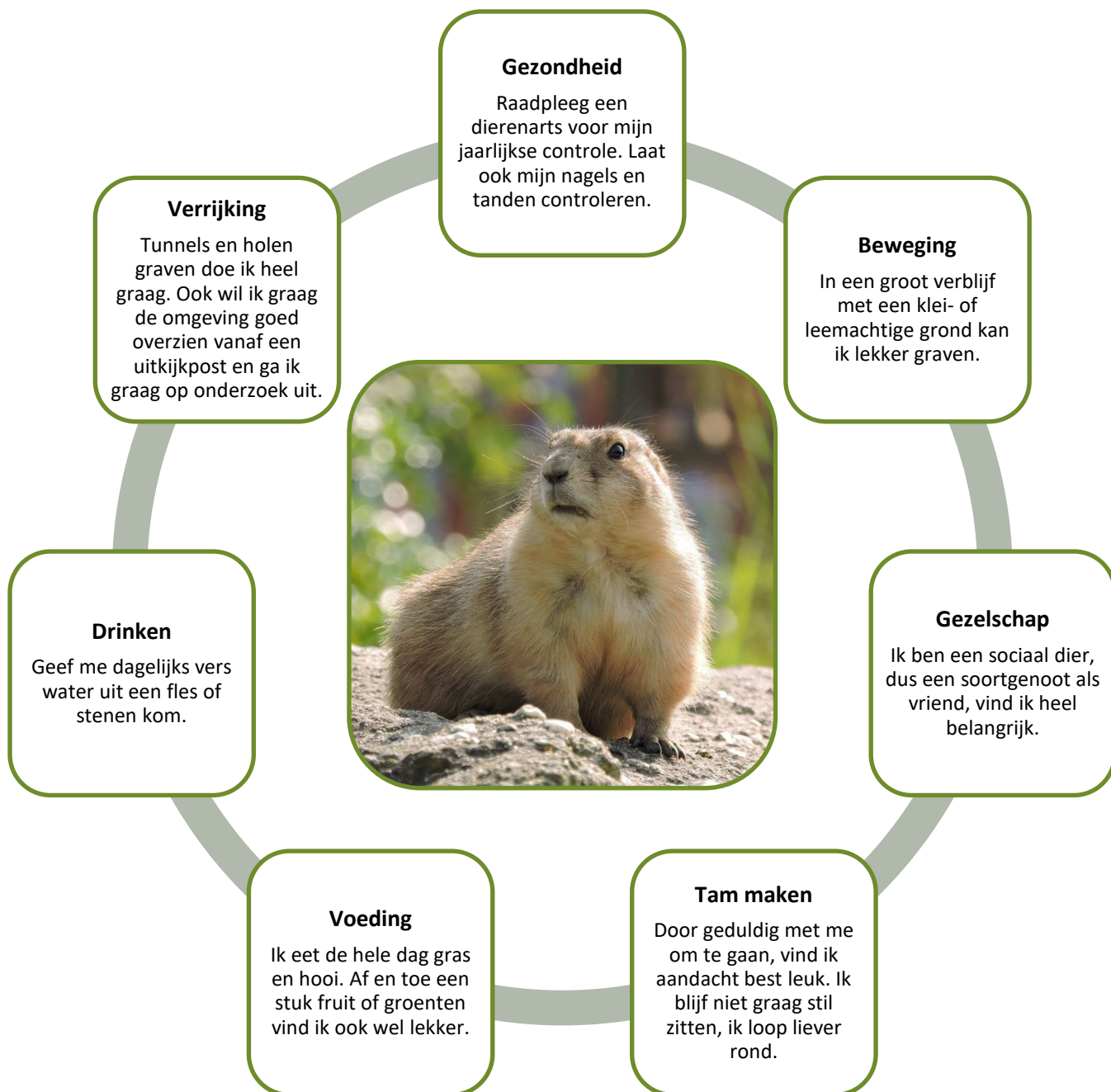
Cynomys ludovicianus

////////////////////////////////////

INHOUD

1	Overzicht	3
2	Natuurlijk gedrag en behoeften.....	4
3	Huisvesting en verzorging	5
3.1	Huisvesting	5
3.1.1	Gezelschap	5
3.1.2	Verblijf	5
3.1.3	Bodembedekking en inrichting	5
3.1.4	Verrijking	6
3.2	Voeding	6
3.3	verzorging	7
4	Gedrag en omgang met het dier	7
5	Gezondheid	8
5.1	Voortplanting en bijhorend gedrag	8
5.2	Meest voorkomende gezondheidsproblemen	9
6	Aankoop of adoptie.....	10
7	Kosten	11

1 OVERZICHT

2 NATUURLIJK GEDRAG EN BEHOEFTE

Prairiehonden zijn knaagdieren die tot de familie van de eekhoorns (*Sciuridae*) behoren. Er bestaan vijf soorten prairiehonden: de zwartstaartprairiehond (*Cynomys ludovicianus*), de Mexicaanse prairiehond (*Cynomys mexicanus*), de Gunnisonprairiehond (*Cynomys gunnisoni*), de witstaartprairiehond (*Cynomys leucurus*) en de Utahprairiehond (*Cynomys parvidens*). Alleen de zwartstaartprairiehond (*Cynomys ludovicianus*) komt voor op de [positieflijst](#) en dit is dus de enige soort prairiehond die je als huisdier mag houden.

Alle prairiehondensoorten kwamen oorspronkelijk alleen voor in Noord-Amerika. Deze dieren worden gevonden op de droge grasvlaktes van de Amerikaanse prairie en danken hun naam aan het blaffende geluid dat ze maken. Ze eten vooral plantaardig materiaal zoals bladeren, stengels en wortels van grassen en onkruid, maar af en toe ook insecten zoals sprinkhanen, wormen en kevers. In hun natuurlijke leefomgeving hebben ze geen nood aan water, omdat ze al het vocht dat ze nodig hebben uit de planten halen.

De zwartstaartprairiehond varieert in lengte en kan 35 tot 41 cm groot worden. Mannelijke dieren zijn iets zwaarder en groter dan de vrouwelijke zwartstaartprairiehonden. Ze hebben snijtanden die hun hele leven lang doorgroeien. De vacht is bruinrood gekleurd op de rug en heeft op de buik een vaalwitte kleur. Hun staart heeft, zoals hun naam al doet vermoeden, een donkere staartpunt. Het natuurlijk leefgebied van de prairiehond is gekenmerkt door zeer koude winters en hete zomers. Wanneer de temperatuur in de herfst daalt of in de lente stijgt, dan wisselt de prairiehond van vacht en neemt de vacht ook een andere kleur aan. Ondanks de strenge winters houden prairiehonden geen winterslaap, maar ze gaan wel in rust vanaf oktober tot februari. Tijdens die periode slapen ze veel, maar worden ze wel wakker om te eten.

Prairiehonden zijn sociale dieren die leven in grote groepen, ook wel een prairiehondenkolonie of prairiehondendorp genoemd. De groep bestaat uit verwante vrouwelijke dieren en enkele niet-verwante mannelijke dieren. Mannelijke dieren van dezelfde familie gaan op zoek naar een nieuwe groep zodra ze één jaar zijn. De nesten bevinden zich ondergronds in uitgegraven gangen en holen. In dat prairiehondendorp slapen ze in nesten en bewaren ze hun voedsel in aparte kamers. Overdag leven de prairiehonden vooral bovengronds, en gaan ze op zoek naar voedsel, herstellen ze de holen of spelen ze samen. Wanneer het heel warm is, zoeken de dieren verkoeling in de holen en zijn ze vooral tijdens de schemeruren actief.

Hun natuurlijke vijanden zijn onder andere coyotes, dassen, slangen en roofvogels. Enkele leden van de groep staan altijd op uitkijk en slaken een luide waarschuwingskreet bij het zien van een roofdier. Op die manier kunnen de andere leden van de groep tijdig de holen bereiken en dekking zoeken voor de belager. In gevangenschap leven prairiehonden langer dan in het wild. Met een goede verzorging en huisvesting worden prairiehonden in gevangenschap tot acht jaar oud.

Indeling in het dierenrijk

Rijk	<i>Animalia</i> (dieren)
Stam	<i>Chordata</i> (chordadieren)
Klasse	<i>Mammalia</i> (zoogdieren)
Orde	<i>Rodentia</i> (knaagdieren)
Familie	<i>Sciuridae</i> (eekhoorns)
Soort	<i>Cynomys ludovicianus</i>

3 HUISVESTING EN VERZORGING

3.1 HUISVESTING

3.1.1 Gezelschap

Prairiehonden zijn van nature heel sociaal en vereenzamen snel zonder contact met soortgenoten. Huisvest prairiehonden daarom minstens met twee, maar een groep van drie of meer dieren is nog beter. Kies voor een groep van alleen vrouwelijke ofwel gecasteerde mannelijke dieren. Een groep met één mannelijk dier en enkele vrouwelijke prairiehonden gaat ook, maar laat dan wel de mannelijke prairiehond castreren om te voorkomen dat je jaarlijks een nieuw nest jongen hebt.

3.1.2 Verblijf

Geef prairiehonden zoveel mogelijk ruimte. Voorzie een knaagbestendige kooi én een buitenren van minimaal 200 x 200 cm (lengte x breedte) per dier. Als de prairiehonden alleen buiten gehouden worden, dan moeten de dieren ook beschikken over een binnenverblijf voor de koude wintermaanden. Geef ze in het buitenverblijf een heuvel met leem of hard zand van minimaal 40 cm hoog, zodat ze naar hartenlust kunnen graven. Door hun grote behoefte aan graven, is het praktisch niet haalbaar de dieren alleen binnenshuis te houden. Als je dat toch wilt doen, voorzie dan een zeer grote kooi met dichte bodem van minstens 40 cm diep.

Deze dieren hebben vlijmscherpe tanden en zijn goede gravers. Een goede omheining is dus noodzakelijk om te voorkomen dat ze ontsnappen. Gebruik sterk gaas, hout dat afgeschermd is met metalen strips en een metaaldraad, of beton onder het zand.

Dun gaas zoals kippengaas is zeker niet geschikt. Kies indien mogelijk voor een vlakke omheining, zoals plexiglas, zodat het dier niet kan opklimmen tegen het gaas of de tralies. Een prairiehond heeft een slecht dieptezicht en kan dus moeilijk hoogte inschatten. Geef ze daarom niet de gelegenheid om hoog te klimmen, want ze kunnen zich kwetsen als ze van te hoog naar beneden springen!

De ideale omgevingstemperatuur voor prairiehonden is 20 °C, en bij temperaturen lager dan 13 °C worden ze minder actief. In de winter zullen ze meer onder de grond of in het binnenhok verblijven. Prairiehonden kunnen goed tegen de hitte. Hoewel de dieren in hun natuurlijke leefomgeving tijdens extreme hitte de schaduw opzoeken, waarderen ze hier in België de schaarse zon heel erg. Ze zonnebaden dan graag op een open plek. Hun verblijf mag echter nooit volledig in de volle zon staan!

3.1.3 Bodembedekking en inrichting

Als bodembedekking in het binnenhok zijn droog hooi, houtkrullen of zand geschikt. Gebruik echter geen houtkrullen van de dennenboom of ceder, want die zijn giftig. Stro is ongeschikt omdat het te hard is voor de dieren. Hooi gebruiken ze om een nest te maken en ze eten het ook op. Leg in het binnenverblijf elke week een propere laag strooisel.

Prairiehonden zijn propere dieren, die hun behoefte altijd op dezelfde plaats doen. Je kan op die plaats een grote schaal of toiletbak met zand plaatsen. Dat maakt reinigen gemakkelijker.

Een prairiehondenverblijf moet zeker de volgende zaken bevatten:

- een hol per dier
- schuilplekken, minstens één per dier
- een heuvel van leem of hard zand van minstens 40 cm diep om in te graven
- een voer- en drinkplaats
- knaagmateriaal, zoals wilgen-, fruit- en lindeboomtakken
- nestmateriaal
- eventueel een toiletbak

Belangrijk is dat prairiehonden geen goed dieptezicht hebben. Beperk daarom de hoogteverschillen bij de inrichting, zodat de dieren zich niet kunnen kwetsen als ze van te grote hoogte naar beneden zouden springen.

3.1.4 Verrijking

Verrijking helpt tegen afwijkend gedrag en verveling. Het kan bestaan uit variatie in voeding en graaf- en knaagmogelijkheden. Prairiehonden zijn zeer nieuwsgierige dieren die een grote behoefte hebben om hun omgeving te onderzoeken. Ze hebben veel verrijking nodig, want anders kunnen ze agressief worden. Ze moeten hun energie kwijt kunnen: een groot verblijf met verschillende looproutes en uitkijkposten is daarom aan te bevelen.

Prairiehonden zullen in de zomer graag buiten zijn en uitkijken over een groot gebied. Richt de omgeving rond het verblijf zo in, dat de dieren een goed overzicht op de omgeving hebben. Je zal dan de prairiehonden ook dikwijls recht zien zitten op uitkijk.

Geef de dieren regelmatig materialen die ze kunnen onderzoeken, zoals een kartonnen doos, een nieuwe zandheuvel op een andere plaats en knaagmateriaal zoals wilgen- of fruitboomtakken. Geef hun voeder op een activerende manier: zorg bijvoorbeeld voor nieuwe texturen en geuren door eetbare bloemen en planten in het verblijf te verstoppen. Door voedsel op een andere manier te presenteren, hou je het dier langer bezig.

3.2 VOEDING

Het basisvoer voor prairiehonden is hooi met wat groenten en kruiden. Vul dit aan met 1 à 2 lepels droogvoer per dag. Neem bij voorkeur pellets. Takken van wilgen of hazelaar zijn geschikt als knaagmateriaal. Prairiehonden hebben behoefte aan voedsel met een hoog vezelgehalte en weinig vet. Knaagdierenvoer en konijnenvoer zijn daarom minder geschikt.

Af en toe kan je de dieren verwennen met een stukje fruit of groenten of wat meelwormen of sprinkhanen. Geschikte groenten zijn bijvoorbeeld sla, witloof, rucola, andijvie, wortels, bonen of erwten.

Het voeder kan je in een ondiepe stenen schaal geven. Prairiehonden zijn van nature hamsteraars, die voedsel verzamelen voor mindere tijden. Voorkom schimmels en ziektes door bederfbare voederresten na het eten weg te nemen.

Hoe meer vocht de dieren binnenkrijgen via de voeding, hoe minder ze zullen drinken. Toch moet je hen dagelijks voorzien van vers water uit een glazen drinkfles of stenen kom. Een drinkfles van plastic moet je wel buiten de kooi hangen, want de prairiehonden zullen er aan knagen.

Wat voer je een prairiehond?

Dagelijks voer	Met mate voeren	Niet voeren
Speciaal prairiehondendroogvoer	Rauwe groenten: wortels, andijvie, witloof, selderij, bonen, erwten	Knaagdierenvoer
Hooi	Granen (haver,..) en zaden	Konijnenvoer
Gras, kruiden	Sprinkhanen en meelwormen	
Knaagtakken (wilg, hazelaar, fruitboom)	Fruit (appels, peren,..)	

3.3 VERZORGING

Dagelijks

- Verwijder groenten- en fruitresten.
- Geef vers voer.
- Ververs het water.
- Vul hooi en knaagtakken aan.
- Verwijder vuile bodembedekking en geef verse in de plaats.
- Controleer hoeveel er gegeten en gedronken is en of de dieren zich normaal gedragen.

Minstens eenmaal per week

- Verwijder al het zand uit de toiletschaal, reinig en vul ze opnieuw met proper zand.
- Geef nieuwe bodembedekking in het binnenverblijf.
- Was de drinkkom of waterfles en de voerbakken volledig uit.

Om de twee weken

- Controleer de tanden en nagels regelmatig. De tanden groeien continu door en moeten kort en gelijkmatig afslijten door te knagen aan hard, vezelig materiaal zoals wilgen- of fruitboomtakken. Maak er gebruik van als je prairiehond geeuwt om de tanden snel bekijken zonder onnodige manipulaties en stress.

4 GEDRAG EN ONGANG MET HET DIER

Prairiehonden zijn geen gemakkelijke dieren om te houden als huisdier. Ze vragen veel tijd, aandacht en kunnen luidruchtig zijn. Ze worden wel voedertam, maar blijven behoorlijk onvoorspelbaar. Prairiehonden zijn dan ook geen knuffeldieren en daarom niet geschikt voor kleine kinderen.

De dieren vervelen zich snel als er niet genoeg afwisseling is in het verblijf en dan worden ze agressief. Ze moeten kunnen graven, knagen en hebben voldoende ruimte nodig, want anders gaan ze met elkaar vechten. Bij gebrek aan soortgenoten, een weinig stimulerende omgeving of te weinig ruimte kunnen ze bovendien gedragsproblemen ontwikkelen zoals traliebijten en stereotiep graven. Tijdens het paarseizoen zijn vooral mannelijke, maar ook vrouwelijke dieren veel agressiever en kunnen ze elkaar bijten. Het is dan ook aangeraden om tijdens deze periode een oogje in het zeil te houden. Typische uitingen van agressie zijn uitpuilende ogen, het achterwerk tonen, een opgezette staart en een klickend geluid van de tanden. Op dat moment

laat je ze beter met rust. Vrouwelijke dieren met jongen kunnen heel agressief zijn en dulden gedurende een periode van zes weken geen andere dieren in de buurt van hun jongen.

Met geduld en een rustige houding kan je het vertrouwen van je prairiehonden winnen. Dit vergt echter tijd, en bij te weinig aandacht zullen de prairiehonden territoriaal worden en agressief uithalen naar mensen die ze niet kennen en in uitzonderlijke gevallen ook naar de eigenaar.

Dat neemt niet weg dat prairiehonden heel sociale, nieuwsgierige en actieve dieren zijn die leuk zijn om naar te kijken. Variatie in de inrichting van de kooi, voldoende ruimte en de nabijheid van soortgenoten zijn noodzakelijk om het dier gezond en gelukkig te houden!

5 GEZONDHEID

5.1 VOORTPLANTING EN BIJHOREND GEDRAG

Voor je gaat kweken, moet je nagaan of je verantwoordelijke kopers hebt voor de jongen.

De geslachtsverschillen zijn al op jonge leeftijd te zien. Vanaf de tijd dat ze het nest verlaten zijn de mannelijke dieren groter dan de vrouwelijke. Vrouwelijke dieren hebben tijdens de dracht en het zogen grijsgekleurde en opgezette melkklieren, die opvallen tegen de witte buik en borst. Tijdens de rut (zie verder) en paarperiode worden de teelballen van de mannelijke dieren veel groter.

Jonge vrouwelijke prairiehonden zijn vruchtbaar vanaf de leeftijd van één jaar, bij mannelijke dieren is dit vanaf twee jaar. Wanneer de temperatuur in de winter daalt, dan komen de dieren in de rut ofwel een periode van 'winteragressie', die voorafgaat aan de eigenlijke paartijd. De rut kan van september tot januari duren en is gekenmerkt door sterk toegenomen territoriaal gedrag: ze verdedigen feller het nest en kunnen in bloedige gevechten verwickeld raken. Bij ernstige agressie moet je de vechtersbazen tijdelijk scheiden. In die periode laat je ze ook als eigenaar meer met rust en kan je ze vaak beter niet aanraken, de dieren kunnen je aanwezigheid bij het nest als een bedreiging zien en aanvallen. Dit komt door hormonale veranderingen in het dier en het gedrag stopt in de lente.

Het paarseizoen begint rond februari en loopt tot maart of april. De vrouwelijke prairiehond is slechts één dag per jaar vruchtbaar en heeft dan een zichtbaar opgezette vulva. Na het paren volgt een dracht van 33 tot 38 dagen en worden gemiddeld drie pups geboren. De grootte van het nest varieert echter van één tot acht pups. De jongen zijn compleet blind en naakt bij de geboorte en zogen bij de moeder tot ze ongeveer zeven à acht weken oud zijn.

Pas na zes weken komen de pups een eerste keer uit het nest, en vanaf dan nemen ook andere vrouwelijke nestgenoten de zorg voor de jongen op zich. Tot dan is de moeder echter heel beschermend en weert ze agressief de aanwezigheid van andere soortgenoten af. In natuurlijke omstandigheden blijven vrouwelijke familieleden soms heel hun leven in de kolonie, maar mannelijke dieren verlaten de kolonie rond de leeftijd van één jaar en gaan dan op zoek naar een nieuwe groep.

Om te vermijden dat je elk jaar een nieuw nest jongen hebt, laat je de dieren het best castreren of steriliseren. Castratie wordt ook aangeraden bij prairiehonden die onderling veel agressie vertonen. Castratie en sterilisatie gebeurt het best buiten de rut.

5.2 MEEST VOORKOMENDE GEZONDHEIDSPROBLEMEN

Met een goede verzorging en huisvesting worden prairiehonden in gevangenschap tot acht jaar oud. Zoek een dierenarts die ervaring heeft met prairiehonden voor je de dieren aankoopt.

Een gezonde prairiehond heeft een egale en gladde vacht en is levendig. Mogelijke symptomen van ziekte of pijn zijn: futloosheid, een doffe of minder verzorgde vacht, veranderingen in de stoelgang of urine, vermageren of een vuile neus of ogen.

Prairiehonden zijn prooidieren, en verbergen zo lang mogelijk hun ziekte of pijn. Als je symptomen van pijn of ziekte ziet, moet je dus onmiddellijk contact opnemen met een dierenarts. Een jaarlijks gezondheidsonderzoek is aangeraden, zodat de dierenarts de algemene toestand en het gebit van de dieren kan controleren. Prairiehonden hebben geen vaccinaties nodig. Tenzij op advies van de dierenarts of als je ze planten of insecten van buiten geeft, hoef je prairiehonden niet te ontwormen.

De meest voorkomende gezondheidsproblemen bij prairiehonden zijn:

- **Darmparasieten** bv. Coccidiose en Giardia
Symptomen: diarree, vermageren, niet meer eten, pijnlijke buik, opgezette buik.
Neem contact op met de dierenarts. De behandeling zal onder andere bestaan uit het toedienen van voor de prairiehond geschikte antiparasitaire middelen.
- **Schimmels en uitwendige parasieten** bv. Mijten, vlooiën
Symptomen: jeuk en veel ongemak, kale plekken op de voeten, de onderrug, de dijen en delen van de staart. Minder lopen, minder eten en eventueel kreupel lopen.
De meest voorkomende parasieten zijn vlooiën, teken en luizen. Neem contact op met je dierenarts voor een geschikte behandeling. Je moet ook de omgeving reinigen en zeer proper houden na een besmetting.
- **Tandproblemen**
Symptomen: minder eten, vermageren, kwijlen, zichtbaar overgroeïende tanden, kaakzwellings.
De tanden van prairiehonden blijven doorgroeien. Door overerving of na een ongeval, ziekte of door een verkeerd dieet of te zacht voedsel kunnen de tanden schreef groeien. Voldoende hard voeder en knaagmateriaal houdt de tanden in de meeste gevallen gezond. Bij controle moet je er vooral op letten dat de tanden gelijkmatig afslijten en niet schuin. Bij steeds terugkerende tandvergroeiing is een regelmatig bezoek aan de dierenarts noodzakelijk, om de tanden bij te slijpen onder verdoving. Het knippen van de tanden is volledig uit den boze! De tanden kunnen ook afbreken door overmatig bijten aan traliewerk en door fout te bijten met te lange tanden. Je moet dan zo snel mogelijk naar de dierenarts gaan.
- **Pseudo-odontoma**
Symptomen: minder eten, vermageren, kwijlen, kaakzwellings, moeilijke ademhaling, verlies van stem, etterige uitvloeï uit de neus, met de poten aan de neus wrijven, doffe, slecht onderhouden vacht. In een later stadium: naar adem snakken, bewustzijnsverlies.
Pseudo-odontoma is een tumorale omvorming van één of beide bovenste snijtanden en is de meest voorkomende aandoening bij prairiehonden in gevangenschap. De oorzaak is nog niet achterhaald, maar mogelijk ontstaat de aandoening door een tekort aan vitamines, mineralen en uv-licht. Door de omvang van het gezwel kan de luchtweg in de neus geblokkeerd raken waardoor het dier moeilijker kan ademen. Als je symptomen vaststelt zoals kortademigheid, vieze neusvloeï of verlies van stem moet je onmiddellijk contact opnemen met je dierenarts.
- **Obesitas - overgewicht**
Symptomen: het dier is in de lende te dik.
Let op de voeding. Zadenmengelingen zoals konijnen- of knaagdierenvoer zijn wegens de hoge vetgehaltes niet geschikt.

- **Botbreuk - verlamming**

Symptomen: verlamming, kreupelheid, zichtbare pijn, kruipen.

Prairiehonden hebben geen dieptezicht en vallen daarom gemakkelijk wanneer ze klimmen. Ga naar de dierenarts voor verdere behandeling. Je kan voorkomen dat ze van grote hoogte vallen door het verblijf in te richten met minimale hoogteverschillen.

- **Tympanie – gasvorming in de darmen**

Symptomen: stoppen met eten, opgezette of pijnlijke buik.

Gasvorming in de darmen kan het gevolg zijn van verkeerde voeding, een te snelle overschakeling naar een ander soort voedsel, stress, een verkeerd type antibiotica. De darmflora van prairiehonden is erg gevoelig en bovendien kunnen prairiehonden niet braken. De opstapeling van gasen in het maagdarmkanaal is levensbedreigend voor de dieren. Wanneer je merkt dat het dier niet meer eet, neem je onmiddellijk contact op met je dierenarts. Om dit zoveel mogelijk te voorkomen, geef je de prairiehonden een aangepast dieet en schakel je bij nieuwe voeding heel geleidelijk over.

- **Diarree en darmverlamming**

Symptomen: het dier stopt met eten, opgezette of pijnlijke buik.

Idem Tympanie.

- **Longontsteking**

Symptomen: erg moeilijk ademen, met open mond ademen, niet eten, vermageren, doffe vacht.

Longontsteking is levensbedreigend en moet worden behandeld door de dierenarts.

- **Rhinitis – neusvloeï**

Symptomen: met de poten aan de neus wrijven, etterige uitvloeï uit de neus, niezen.

Neem contact op met dierenarts. Soms ligt een tandgezwel aan de basis van deze aandoening.

- **Nierinsufficiëntie**

Symptomen: veel drinken en plassen, vermageren, niet eten.

Deze aandoening komt meer voor bij wat oudere dieren en is vaak een gevolg van een dieet dat te rijk is aan eiwitten. Neem contact op met de dierenarts.

- **Afwijkend gedrag**

Stereotiep gedrag zijn repetitieve gedragingen zonder een functie. De prairiehond zal bijvoorbeeld op eenzelfde plaats blijven graven zonder doel. Ook in dezelfde rondjes blijven lopen en dit minuten tot uren na elkaar is een voorbeeld. Door verrijking en het beter huisvesten van de prairiehond kan dit gedrag verminderen. Extreme agressie kan ook gezien worden als afwijkend gedrag, en dit vooral als dieren vechten zonder reden. Castratie en een groter verblijf kunnen de agressie verminderen.

6 AANKOOP OF ADOPTIE

Prairiehonden zijn groepsdieren die moeten kunnen graven en knagen en nood hebben aan veel ruimte. Voldoende kennis over deze dieren is belangrijk om hen de beste verzorging te geven. In de wintermaanden zijn prairiehonden agressiever tegenover soortgenoten en mensen. Deze actieve dieren hebben een rijk sociaal leven en zijn daarom leuk om te observeren. Informeer je voor de aankoop ervan voldoende over de prairiehonden en probeer in contact te komen met mensen die deze dieren hebben.

De volgende vragen helpen je over de aankoop van prairiehonden na te denken:

- Heb je een veilige en ruime plaats om de prairiehonden te huisvesten?
- Begrijp je dat prairiehonden veel afwisseling nodig hebben en agressiever kunnen zijn tijdens de wintermaanden?
- Begrijp je dat prairiehonden bij aankoop niet tam zijn en pas met veel tijd en positieve aandacht tammer worden?
- Heb je dagelijks minstens een uur de tijd om hen aandacht te geven en hun verblijf te reinigen?

- Kan je de komende acht jaar voor de prairiehonden zorgen?
- Heb je genoeg geld voor de aankoop van het verblijf, voer en dierenartsbezoek?
- Kan er iemand de prairiehonden komen verzorgen als je op vakantie gaat?
- Heb je ongeveer 15 euro per maand per dier over voor de voeding en verzorging?

Je kan prairiehonden aankopen bij kwekers, gespecialiseerde dierenwinkels en soms bij opvangcentra voor exotische dieren. Let er zeker op dat je een zwartstaartprairiehond aankoopt en geen illegale prairiehondensoort of bijvoorbeeld een Richardson-grondeekhoorn, die je ook niet vrij mag houden als huisdier. De zwartstaartprairiehond en de Richardson-grondeekhoorn lijken enorm op elkaar en je kan ze met elkaar verwarren. Wildvangdieren mogen niet meer geïmporteerd worden. Wildvangdieren hebben vaak veel stress en zijn niet aangepast om in gevangenschap te houden. Vraag bij aankoop na of de dieren in gevangenschap gekweekt zijn.

Koop de dieren bij voorkeur bij mensen die zelf al jaren prairiehonden als huisdier houden, zo kan je direct zien wat er allemaal komt kijken bij het houden van de dieren. Kies een verkoper bij wie de dieren er gezond uitzien, het verblijf en water proper zijn, de dieren veel schuil- en slaapplekken en graafmogelijkheden hebben en er voldoende ruimte is in het verblijf. Kies bij voorkeur een groep prairiehonden uit hetzelfde nest en alleen mannelijke of vrouwelijke dieren. Prairiehonden zijn van bij de geboorte niet tam, ook niet als ze in gevangenschap worden geboren.

Wees kritisch en durf vragen te stellen. Als koper ben je verantwoordelijk voor een goede keuze. Koop geen zwakke of zieke dieren, zo hou je immers foutieve handel in stand. Let goed op of de dieren geen verwondingen of vervormingen hebben. Als je verwaarloosde dieren opmerkt, dan kan je dit melden bij de Dienst Dierenwelzijn [Meldpunt verwaarloosde en mishandelde dieren](#).

Voordat je de prairiehonden mee naar huis neemt, moet hun verblijf in orde zijn, zodat het ingericht en klaar is voor de komst van de dieren. Transporteer de dieren in een knaagbestendige transportkist. Plaats de prairiehonden onmiddellijk in hun verblijf bij thuiskomst. Blijf enkele uren uit de buurt zodat ze rustig hun nieuwe omgeving kunnen verkennen. De eerste dagen moet je hen extra observeren om te controleren of alles in orde is en ze zich niet kunnen verwonden of ontsnappen. Na aankoop moeten de dieren een tijdje wennen aan de nieuwe situatie. Geef ze die rust, want dit is een stresserende periode.

Als je al prairiehonden hebt, plaats je de nieuwe prairiehond in een kooi naast het andere verblijf. Op die manier kunnen ze aan elkaar wennen. Na een paar dagen kan je hen samen zetten. Mannelijke dieren moet je wel laten castreren als je hen samen wilt huisvesten.

7 KOSTEN

De prijzen voor een prairiehond variëren van 150 euro tot 400 euro. De leeftijd, het geslacht en de tamheid bepalen de aankoopprijs. Een andere grote kost is de aankoop van een geschikt verblijf. Voor een veilig en ruim buitenverblijf betaal je al snel 500 euro. Maandelijks moet je rekenen op 15 euro per dier voor voeding, nestmateriaal en verzorging.

Postadres

Koning Albert II-laan 15 bus 548
1210 Brussel
vlaanderen.be/dierenwelzijn